

Pôstna večiereň 3 – 21.3. V a 23.3. G

Skutočná služba

Podarilo sa vám za posledný týždeň byť chvíľu v tichu? Pôsobí blahodarne, pretože odbúrava všetky zlé sily, myšlienky a zvuky, ktoré k nám prichádzajú. A ešte aj lieči, pretože ponúka priestor na uvedomovanie si skutočností, ktoré nám v hluku unikajú. *Je to však aj čas, kedy môže do nášho vnútra a života prehovoriť Boh, ak my pozorne počúvame. Často prichádza s nezvyčajnými nápadmi.* Preto mnohé biblické postavy počuli v tichu a samote pred Bohom povolanie k službe. Slúžiť sa dá rôznymi spôsobmi, preto sa dnes zameriame na rozdiel medzi službou Samuela a Éliho synov.

Program:

1. Privítanie
2. Predspev: Neopúšťaj ma...
3. Pieseň č. 93
4. Pozdrav
5. Kolekta
6. Čítaný text 1 Samuelova 7:1-10
7. Pieseň č. 259
8. Kázeň
9. Pieseň č. 425
10. Antifóna č. 28
11. Kolekta
12. Áronovské
13. Pieseň č.

Milost' so všetkými vami.

1 Samuelova 7:3 „*Vtedy Samuel prehovoril k celému domu Izraela: ak sa celým srdcom obrátite k Hospodinovi a ak odstránite cudzích bohov zo svojho prostredia, i aštarty, a ak si upriamíte srdcia na Hospodina a budete slúžiť Jemu samému, vytrhne vás z ruky Filištíncov*“.

Ako vy pozeráte na farárov alebo služobníkov v cirkvi? Máte ešte ten starý postoj úcty a nekritizovateľnosti alebo si úctu spájate s tým, že farár je tiež človek, ktorý má svoje chyby, ktoré netreba iba tak prehliadať? Raz som písala zamyslenie do Tesnej brány. Text hovoril o kňazoch, ale keď som sa tej témy dotkla, bola som upozornená, že sa nemám negatívne vyjadrovať na adresu farárov. Lenže je to naozaj tak? Nesmieme hovoriť o negatívach tých, čo slúžia v cirkvi?

V Biblii máme *námety života tých, ktorých je hodno nasledovať*. Ale máme tu aj výstrahy zo života tých, ktorí síce mali funkciu, ale nevykonávali ju v bázni pred Hospodínom. Príkladom týchto dvoch postojov je Samuel na jednej strane a Éli na strane druhej. Lenže nie všetko je čiernobiele.

Éli bol kňazom v dome Hospodinovom v Šíle a sudcom Izraela 40 rokov. Jeho starým otcom bol Áron. Zdá sa, že sa svojej úlohy zhostil veľmi dobre – podrobne sa Božej vôli, bol zbožný a keď stratili truhlu Božiu, veľmi ho to zasiahlo. Lenže práca pre ľud a Hospodina mu zaberala veľmi veľa času a tak sa nemohol dostatočne venovať svojim synom. Alebo ich vychoval ako prominentné deti, ktorých život mu neskôr neslúžil ako vizitka. Biblia hovorí, že **nebrali ohľad na Hospodina – bolo im teda jedno, čo káže Pánovo slovo, aká je Jeho vôľa, čo je Jeho plán pre ich službu. Privlastňovali si to, čo nepatrilo im, ale Bohu či ľudu. Vydierali tých, čo prichádzali do chrámu s úprimnou túžbou hľadať Božiu tvár a odpustenie.** Preto si Éli musel vypočúť Boží trest nad svojim domom z úst Samuela. Prijal to však s pokorou „*On je Hospodin, nech urobí, čo uzná za dobré*“. Keď potom jeho synovia v bitke s Filištíncami zahynuli a bola ulúpená truhla Božia, spadol zo stoličky, zlomil si väzy a zomrel, keď mal 98 rokov. Vidíme, že deti nemusia v dobrom nasledovať službu a život svojich predkov. Preto Pinchás a Chofní sú odstrašujúcim príkladom života a služby.

Samuelova služba začala „násilne“, keď ho jeho mama priviedla do chrámu už ako 3-ročného. Dá sa však predpokladať, že mu o Hospodinovi hovorila už od narodenia. Aj Éli mu slúžil za dobrý príklad, lebo občas sa ľahšie vychovávajú cudzie ako vlastné deti. Samuel počul Božie volanie k službe a odvtedy Pán Boh k Samuelovi prehovárať mnohokrát. Vlastne ním začal éru prorockých služobníkov, namiesto kňazov. Možno práve preto k nemu Hospodin hovoril jasnejšie ako ku Élimu. Dbal na to, aby Izrael prechádzal procesom pokánia a niekedy to trvalo aj 20 rokov, kým Samuel uznal, že je čas prosiť o Božiu priazeň. **Staral sa o svoj rajón – prechádzal mestami, volal si prorockých učeníkov, povzbudzoval v boji proti nepriateľom, modlil sa za ľud.** Treba spomenúť jeho synov, o ktorých počujeme negatívne správy (1 Samuelova 8:2): „*Keď Samuel ostarel, ustanovil svojich synov za vodcov v Izraeli. Jeho prvorodený syn sa volal Jóél a druhý Abija. Boli sudcami v Beér-Šebe. Avšak jeho synovia nechodili po jeho cestách, ale oddali sa lakomstvu, prijímali úplatky a prekrúcali právo*“. Keď sa ľud rozhodol na základe zlého života Samuelových synov a podľa príkladu pohanských národov zvoliť si za vodcu kráľa z radov ľudí, Samuel ako prvý proti tomu bojoval a snažil sa ich presvedčiť, že najlepším vládcom je Boh. Jeho viera je vyzdvihnutá aj v galérii osobností viery v liste Židom 11. kapitole.

Môžeme povedať, že **obaja slúžili Bohu, ale nezvládli svoju domácnosť**. Je tomu tak pravdepodobne preto, lebo sa nám – či sme ordinovaní alebo laici – lepšie poučujú iní a na svojich najbližších zabúdame. Biblia vníma celkom normálne, že ten, kto chce poučovať iných, slúžiť im, kázať – a to je jedno, či je ordinovaný alebo nie – má najprv nastaviť zrkadlo vlastnému životu a svojej rodine. Napr. Pavol Timoteovi píše o biskupoch, ale platí to pre všetkých nás (1 Tim 3:4, 5:8): *Okrem iného „má si dobre spravovať dom a deti v poddanosti udržiavať so všetkou dôstojnosťou. Ak sa niekto nestará o svojich a najmä o domácich, zaprel vieru a je horší ako neveriaci“.* ***Bud’me príkladom pre svojich potomkov, modlíme sa za nich a hľadajme cestu ako spoločne slúžiť Pánovi úprimnou a oddanou službou a životom.***

Ich potomkovia **si chceli užiť všetky výhody vyplývajúce z postavenia**. Nenaučili sa skromnosti a spokojnosti s tým, čo majú. Dnes je to veľmi ťažké naučiť deti, pretože máme všetko a kúpiť sa dá čokoľvek od výmyslu sveta. Biblia však nenávidí tých, ktorí pachtia po majetku, peniaze a sláve. Ale zato vyzdvihuje skromných, jednoduchých a na Božej milosti závislých ľudí. Najmä tí, ktorí slúžia v cirkvi, majú hľadať duchovné dobrá a až potom finančné zabezpečenie. I keď určite platí: hoden je pracovník svojej mzdy. Lenže zvesť evanjelia nikdy nemôže byť biznisom, pretože potom stráca svoju hodnotu. ***Treba nám upriamiť pozornosť na to dôležité a nedávať dôraz na to, čo my získame službou, ale hľadať zmysel svojej služby v tom, čo ňou získajú blížni a ako sa cez nás oslávi Boh.***

Do tretice chcem spomenúť ako **znak dobrej služby pokánie a modlitba**. Najmä Samuel bol prvý, keď bolo potrebné sa kajať či modliť. Pokánie obsahovalo nielen vyznanie hriechu, ale aj odstránenie protibožských predmetov. Bol to znak totálnej oddanosti Pánu Bohu a zároveň to bol aj obsah jeho prorockej zvesti. Vždy mu išlo o to, aby celý Izraelský národ upriamil svoje srdce na Hospodina, bol Mu poslušný a slúžil Mu v bázni. Tým ukázal Samuel na Proroka, ktorý mal prísť po ňom, na Pána Ježiša Krista. **Ježiš neprišiel iba napomínať ľudí. Nehovoril: choďte k Bohu! Neprízvukoval: kajajte sa!** Ježiš prišiel, aby ako prvý nastúpil cestu, v ktorej ukázal príklad života a motivoval. Prišiel, aby povedal ľuďom: pod’te za mnou a dovedol ich k Otcovi. Ježiš Kristus prišiel, aby vzal všetky naše hriechy na svoj kríž a ukázal nám, že po pokání prichádza odpustenie. ***Namiesto príkazov priniesol lásku, ktorá motivuje človeka k odovzdanosti Pánovi.***

Našou úlohou je tiež kajať sa a meniť, opúšťať zlé cesty a vzdávať sa zlých vlastností. Našou úlohou je tiež modliť sa a prosiť nielen za seba, ale aj za svojich blízkych, za túto dedinu, za Pánovu cirkev, za tento svet. A toto všetko

sa má realizovať v bežnom živote. Pokánie má byť viditeľné medzi ľuďmi a modlitba má byť zjavná aj mimo kostola.

Každý z nás má inú službu, do ktorej bol Pánom Bohom povolaný. Či je v cirkevnom zbore, v rodine, dedine, práci, škole na tom nezáleží. **Dôležité však je, aby sme boli veriaci tak mimo domu, ako aj doma**, medzi svojimi, aby sme im dávali dobrý príklad a slúžili tým, ktorých máme blízko. **Dôležité je, aby sme nehľadali výhody z postavenia a služby**, pretože táto služba má byť postavená na láske, nie na zháňaní peňazí, Pán Boh sa o svojich postará. **Dôležité je, aby v našom živote bolo zjavné pokánie** a zmena a aby každodennou súčasťou nášho pozemského putovania bola modlitba ako znak totálnej závislosti na Pánovi.

Kiež je náš život službou ľuďom a Bohu. Kiež si vážime Kristovu službu pre nás. Aby sme z nej mali ošoh a prijali požehnanie pre tento i večný život. Amen.

Modlitba: *Pane Ježiši, ďakujeme Ti za službu, ktorú si urobil pre nás. Vzдал si sa slávy, aj keď my často bažíme po uznani. Vzдал si sa bohatstva, i keď my často túžime po majetku a peniazoch. Nežiadal si, aby Ťa obdivovali, no my bez obdivu nevieme ani žiť ani slúžiť. Nauč nás takej službe, akou si Ty obohatil tento svet. Prosíme Ťa o naše rodiny aj náš cirkevný zbor: nech sme príkladom pre iných, nech sa staráme o najbližších a nech sme kresťanmi v prvom rade medzi svojimi. Pomôž nám hľadať zmysel služby v šírení Tvojho kráľovstva a lásky, nie v nadobúdaní hmotných pozemských statkov. Nech sme bohatí v pokladoch v nebi, nie v tých na zemi. Prosíme aj o silu k pokániu, Ty predsa vieš, že to pre nás nie je také jednoduché vyznať a opustiť hriechy, ale Tvoj Duch nám to môže pomôcť učiniť. Daj nám túžbu modliť sa a všetko vkladať do Tvojich rúk, moci a milosti. Veríme, že sa k nám priznáš. To dobré v nás zveľadiš, to zlé odstrániš tak, aby sme žili službou a slúžili životom.*

Požehnanie: Nech Pán vypočúva vaše modlitby, pomáha vám a požehnáva k svojej sláve.